ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 21ης Ιανουαρίου 1993 *

Στην υπόθεση C-308/90,

Advanced Nuclear Fuels GmbH, επιχείρηση γερμανικού δικαίου, με έδρα το Lingen (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τον Dieter Sellner, δικηγόρο Βόννης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Jürgen Grunwald, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Etienne van der Stricht, εμπειρογνώμονα, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 90/413/Ευρατόμ της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 1990, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 83 της Συνθήκης Ευρατόμ (ΕΕ L 209, σ. 27), και της αποφάσεως 90/465/Ευρατόμ της Επιτροπής, της 20ής Αυγούστου 1990, σχετικά με τον ορισμό του συλλογικού οργάνου στο οποίο θα ανατεθεί η εκτέλεση της απόφασης 90/413/Ευρατόμ της 1ης Αυγούστου 1990 (ΕΕ L 241, σ. 14),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, M. Díez de Velasco και P. G. J. Kapteyn, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 15ης Οκτωβρίου 1992,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Νοεμβρίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Οκτωβρίου 1990, η εταιρία Advanced Nuclear Fuels (στο εξής: ANF-Lingen), με έδρα το Lingen, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ζήτησε δυνάμει του άρθρου 146 της Συνθήκης ΕΚΑΕ (στο εξής: Συνθήκη) την ακύρωση της αποφάσεως 90/413/Ευρατόμ της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 1990, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 83 της Συνθήκης Ευρατόμ (ΕΕ L 209, σ. 27), και της αποφάσεως 90/465/Ευρατόμ της Επιτροπής, της 20ής Αυγούστου 1990, σχετικά με τον ορισμό του συλλογικού οργάνου στο οποίο θα ανατεθεί η εκτέλεση της απόφασης 90/413/Ευρατόμ της 1ης Αυγούστου 1990 (ΕΕ L 241, σ. 14).

2 Με την προαναφερθείσα απόφασή της 90/413, η Επιτροπή έθεσε την επιχείρηση INF-Lingen, για περίοδο 4 μηνών, υπό διοίκηση όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στον έλεγχο ασφαλείας που αφορά το κεφάλαιο VII του δεύτερου τίτλου της Συνθήκης. Με την απόφασή της 90/465, η Επιτροπή προέβη στον ορισμό του συλλογικού οργάνου στο οποίο επρόκειτο να ανατεθεί αυτή η θέση υπό διοίκηση μεταξύ της 21ης Αυγούστου 1990 και της 21ης Δεκεμβρίου 1990.

3 Με Διάταξη της 7ης Δεκεμβρίου 1990, το Δικαστήριο διέταξε, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, την άμεση εκτέλεση των προαναφερθεισών αποφάσεων

90/413 και 90/465, ενώ επιφυλάχθηκε ως προς τα σχετικά με την αίτηση αυτή έξοδα. Εξάλλου, το Δικαστήριο, με διάταξη της 20ής Μαρτίου 1991: α) απέρριψε το αίτημα της ANF-Lingen να της διαβιβασθεί η έκθεση εκτιμήσεως που είχε συνταχθεί από τους επιφορτισμένους με τη θέση υπό διοίκηση υπευθύνους και να υποβληθεί στην Επιτροπή μετά το πέρας της διαχειρίσεως αυτής· β) επιφυλάχθηκε να αποφανθεί ως προς το αίτημα της ANF-Lingen για τη διαβίβαση της εν λόγω εκθέσεως στο Δικαστήριο κατά την εξέταση της ουσίας της προσφυγής· γ) επιφυλάχθηκε ως προς τα έξοδα τα σχετικά με αυτά τα αιτήματα διαβιβάσεως.

4 Διαπιστώνεται ότι το υπό στοιχείο β' αίτημα της ANF-Lingen έχει, στο μεταξύ, καταστεί άνευ αντικειμένου. Πράγματι, οι γερμανικές αρχές πυρηνικής επιβλέψεως κοινοποίησαν, τον Απρίλιο του 1991, αντίγραφο της εκθέσεως στην ANF-Lingen η οποία και το έχει επισυνάψει στο υπόμνημά της στο υπόμνημά της απαντήσεως.

5 Η Επιτροπή εξέδωσε τις αποφάσεις 90/413 και 90/465 όταν πληροφορήθηκε, στις 16 Μαΐου 1990, από την ANF-Lingen, ότι κατά τον Μάιο του 1990 η εν λόγω εταιρία είχε εξαγάγει πυρηνικά υλικά από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προς τη μητρική εταιρία Advanced Nuclear Fuels (στο εξής: ANF-Richland), με έδρα το Richland, Ηνωμένες Πολιτείες, χωρίς η εξαγωγή αυτή να έχει προηγουμένως δηλωθεί και χωρίς αυτή η μεταφορά πυρηνικών υλικών να έχει καταγραφεί στα λογιστικά βιβλία και τις καταστάσεις δραστηριότητας της επιχειρήσεως.

6 Η εξαγωγή αυτή κατέστη δυνατή χάρις στη συνδρομή μη αμφισβητουμένων περιστάσεων οι οποίες περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως 90/413 ως εξής:

«Στις 8 Μαΐου 1990, ένας δίσκος φόρτωσης με δύο δοχεία, το καθένα από τα οποία περιείχε 2 κιβώτια, μεταφέρθηκε από τη ζώνη αποθήκευσης στον θάλαμο εισαγωγής υλικών στο εργοστάσιο για να αφαιρεθεί εκεί το κιβώτιο που περιείχε τα δισκία του εμπλουτισμένου κατά 3,30 % ουρανίου.

Μετά την ενέργεια αυτή, ο δίσκος φόρτωσης με τα δύο δοχεία του τοποθετήθηκε κατά λάθος στο ύπαιθρο, κοντά στη ζώνη αποθήκευσης των κενών δοχείων, όπου και ξεχάστηκε. Τα δύο δοχεία αυτού του δίσκου δεν περιείχαν

συνεπώς περισσότερα από 3 κιβώτια: ένα με 49,84 kg οξειδίου του ουρανίου (UO_2) εμπλουτισμένου κατά 2,70 % και τα δύο άλλα, των 49,86 kg και 47,29 kg αντίστοιχα, με ουράνιο εμπλουτισμένο κατά 3,95 %.

Το πρωί της 11ης Μαΐου 1990, κατά την προετοιμασία αποστολής 72 κενών δοχείων προς την επιχείρηση ANF Richland, ο εν λόγω δίσκος φορτώθηκε κατά λάθος από άλλον επιστάτη πάνω σε φορτηγό που ανήκε σε εταιρεία συνήθων μεταφορών.

Ο επιστάτης που είχε αναλάβει τον χειρισμό αυτό διαπίστωσε ότι τα δοχεία του εν λόγω δίσκου έφεραν την προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο ετικέτα που δηλώνει παρουσία ραδιενεργών υλικών. Πιστεύοντας ότι, λόγω της παρουσίας τους στη ζώνη αυτή, τα δοχεία ήταν κενά και προορίζονταν για αποστολή, αφαίρεσε την ετικέτα αντικαθιστώντας την με ετικέτες που δήλωναν ότι τα δοχεία ήταν κενά. Την ίδια ημέρα και ώρα 19.00 το φορτηγό εκφορτώθηκε στο αεροδρόμιο Λουξεμβούργου-Findel και το φορτίο συσκευάστηκε για να μεταφερθεί αεροπορικώς.

Στις 12 Μαΐου 1990 τα δοχεία μεταφέρθηκαν με αεροσκάφος cargo στο Seattle (ΗΠΑ), όπου έφτασαν στις 21.10 τοπική ώρα.

Στις 14 Μαΐου 1990 τα δοχεία μεταφέρθηκαν οδικώς στην επιχείρηση ANF-Richland όπου έφτασαν στις 15 Μαΐου 1990.

Η ANF-Lingen ειδοποιήθηκε την ίδια ημέρα από την ANF-Richland, η οποία, έχοντας προβεί σε δοσιμετρικό έλεγχο ρουτίνας, διαπίστωσε την παρουσία πυρηνικών υλικών στα δύο δήθεν κενά δοχεία. Ο έλεγχος των σφραγίδων που έγινε πάραυτα έδειξε ότι δεν θα μπορούσε να έχει αφαιρεθεί υλικό από τα 3 εν λόγω κιβώτια.

Στις 16 Μαΐου 1990 η ANF-Lingen πληροφόρησε τη διεύθυνση "Έλεγχος ασφάλειας" της Επιτροπής για τα γεγονότα αυτά.

Στις 17 Μαΐου 1990 η ANF-Lingen πληροφορεί επίσης σχετικά το γραφείο εφοδιασμού της Ευρατόμ.»

7 Τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως 90/413 έχουν ως εξής:

«Άρθρο 2

1. Η επιχείρηση Advanced Nuclear Fuels GmbH τίθεται υπό διοίκηση για περίοδο τεσσάρων μηνών και αποκλειστικά για ό, τι αφορά θέματα που σχετίζονται με τον έλεγχο ασφάλειας του κεφαλαίου VII του τίτλου II της Συνθήκης.

2. Η θέση υπό διοίκηση δεν απαλλάσσει στο παραμικρό την επιχείρηση από την ευθύνη της η οποία απορρέει από το εθνικό ή το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 3

1. Η αποστολή του οργάνου διοίκησης που προβλέπεται στο άρθρο 2 συνίσταται:

— στην επαλήθευση και, ενδεχομένως, στην τροποποίηση των εσωτερικών κανόνων σε θέματα ελέγχου ασφάλειας,

— στον έλεγχο και την επίβλεψη της εφαρμογής τους.

2. Για την εκπλήρωση της αποστολής αυτής, ο διοικητής ή το συλλογικό όργανο διοίκησης:

— θα έχει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα και τους χώρους,

— θα μπορεί να δώσει οποιαδήποτε εντολή στα στελέχη ή το προσωπικό της επιχείρησης,

— θα μπορεί να ζητήσει ή να απαιτήσει κάθε εξωτερική συνδρομή που θα ήταν απαραίτητη για την καλή εκτέλεση της εν λόγω αποστολής.

3. Το αργότερο οκτώ ημέρες μετά το τέλος της αποστολής, θα υποβληθεί στην Επιτροπή έκθεση αξιολόγησης.»

8 Η Επιτροπή, στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως 90/413, έκρινε κυρίως ότι:

«Δεδομένου ότι το κριτήριο που είναι καθοριστικό για την εφαρμογή του άρθρου αυτού είναι η βαρύτητα της διαπραχθείσας παράβασης, είναι καταρχάς σκόπιμο να καθοριστεί η φύση των παραλείψεων που διαπιστώθηκαν, τόσο από αντικειμενική όσο και από υποκειμενική άποψη.

Από αντικειμενική άποψη, προκύπτει ότι οι διατάξεις που παραβιάστηκαν συνιστούν σημαντικές υποχρεώσεις που επιβάλλει η κοινοτική νομοθεσία για θέματα ελέγχου ασφάλειας, η τήρηση των οποίων είναι απαραίτητη για την πραγματοποίηση του στόχου του άρθρου 77 της Συνθήκης.

Τα γεγονότα που διαπιστώθηκαν έφεραν εξάλλου την Επιτροπή σε αδυναμία να εκπληρώσει την αποστολή που της ανατίθεται από το άρθρο 2, στοιχείο ε', της Συνθήκης, δηλαδή "να εγγυάται, με τους κατάλληλους ελέγχους, ότι τα πυρηνικά υλικά δεν χρησιμοποιούνται για σκοπούς διάφορους από εκείνους για τους οποίους προορίζονται".

Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι η Επιτροπή αποδίδει εξαιρετική σημασία στον έλεγχο των εξαγωγών των υλικών.

Η βαρύτητα της κατάστασης αυτής ενισχύεται ακόμη από το γεγονός ότι πρόκειται για σημαντικές, σταθμικές ποσότητες ήδη εμπλουτισμένου ουρανίου που επιδέχεται ευκολότερα εμπλουτισμό σε ποσοστά στρατηγικής σημασίας.

Από υποκειμενική άποψη προκύπτει, ωστόσο, ότι από τις ενέργειες που έγιναν έλειπε το στοιχείο της πρόθεσης και ότι αυτές δεν θα έπρεπε συνεπώς να εξομοιωθούν με υπεξαίρεση. Αυτό φαίνεται εξάλλου από το γεγονός ότι η έκθεση σχετικά με την πλήρη ετήσια επαλήθευση της απογραφής των κατεχόμενων υλικών εμφανίζει ελάχιστες διαφορές μεταξύ της φυσικής και της λογιστικής απογραφής, διαφορές που ανέρχονται σε 0,1 % περίπου του συνολικού αποθέματος ή σε 0,023 % της ποσότητας του αποθέματος και των μεταβολών του μεταξύ της 4ης Αυγούστου 1989 και της 4ης Ιουλίου 1990.

Ωστόσο, οι εν λόγω ενέργειες δεν παύουν να αποτελούν σοβαρή παράβαση οφειλόμενη σε σειρά αμελειών, τόσο σε λειτουργικό όσο και σε οργανωτικό επίπεδο, η οποία διαπράχθηκε κυρίως λόγω της έλλειψης επαρκών μέτρων επαλήθευσης.

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των διαπραχθέντων λαθών, εκτιμά ότι πρέπει να γίνουν οι κατάλληλες ενέργειες ώστε να μην είναι δυνατό να επαναληφθούν στο μέλλον παρόμοια γεγονότα, πολύ περισσότερο μάλιστα καθώς η επιχείρηση ANF-Lingen πραγματοποιεί συχνά τέτοιες μεταφορές δοχείων και έχει την πρόθεση να τις συνεχίσει.

Η Επιτροπή, για να εξασφαλίσει ότι δεν θα επαναληφθούν στο μέλλον σφάλματα της ίδιας φύσης, που να έχουν μάλιστα την αιτία τους στον χαρακτήρα ρουτίνας των εν λόγω πράξεων, προτίθεται να βεβαιωθεί ότι πράγματι ελήφθησαν τα κατάλληλα μέτρα όσον αφορά τις οδηγίες εργασίας και την εφαρμογή τους.

Για τον σκοπό αυτό και λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα των διαπραχθέντων λαθών, η Επιτροπή εκτιμά ότι η κύρωση που πρέπει να επιβληθεί δεν μπορεί να είναι άλλη από την προβλεπόμενη στο άρθρο 83, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της Συνθήκης.

Πράγματι, μόνο η θέση της επιχείρησης υπό διοίκηση παρέχει τη διαβεβαίωση ότι αυτή θα εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις της σε θέματα ελέγχου ασφάλειας. Η βαρύτητα των παραβιάσεων αποκλείει κάθε προσφυγή στην προειδοποίηση όπως προβλέπεται από το στοιχείο α' της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου.

Παρόλο που η επιχείρηση ANF-Lingen πληροφόρησε τις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο ασφάλειας ότι ανέλαβε να εφαρμόσει νέους εσωτερικούς κανόνες διαχείρισης και χειρισμού τους οποίους και δεσμεύθηκε να γνωστοποιήσει, η Επιτροπή εκτιμά ότι η διάρκεια της θέσης της επιχείρησης υπό διοίκηση πρέπει να οριστεί σε τέσσερις μήνες, με αφετηρία την ημερομηνία γνωστοποίησης του ονόματος του προσώπου ή των προσώπων στα οποία θα ανατεθεί η αποστολή αυτή. Με τη λήξη της περιόδου αυτής θα συνταχθεί έκθεση αξιολόγησης.»

9 Η Επιτροπή, στηριζόμενη στο άρθρο 83 της Συνθήκης, επέβαλε στην επιχείρηση την κύρωση της θέσεως υπό διοίκηση, αφού διαπίστωσε στο άρθρο 1 της προαναφερθείσας αποφάσεως 90/413 ότι η ANF-Lingen «παραβίασε το άρθρο 79 της Συνθήκης Ευρατόμ, όπως προσδιορίζεται από τα άρθρα 10, 11 και 24 του κανονισμού (Ευρατόμ) 3227/76 της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 1976, περί εφαρμογής των διατάξεων για τον έλεγχο διασφαλίσεων της Ευρατόμ (ΕΕ, ειδ. έκδ. 02/002, σ. 148), και από τον κωδικό 1.3.2 της απόφασης της Επιτροπής της 5ης Ιουνίου 1985 για τις ειδικές διατάξεις ελέγχου διότι: α) παράλειψε να γνωστοποιήσει εκ των προτέρων μία εξαγωγή· β) δεν τήρησε τους κανόνες καταγραφής των μεταβολών των αποθεμάτων· γ) δεν τήρησε τους κανόνες σύνταξης των καταστάσεως δραστηριότητας σχετικά με τις μεταβολές ποσότητας και τις μεταβολές της σύνθεσης των πυρηνικών υλικών».

10 Προς στήριξη της προσφυγής της, η ANF-Lingen ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι τα επίμαχα γεγονότα δεν συνιστούν παράβαση των επιβαλλομένων από το κεφάλαιο VII της Συνθήκης υποχρεώσεων. Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η κύρωση της θέσεως υπό διοίκηση στερείται νομιμότητας εφόσον επιβλήθηκε σε χρόνο όπου κάθε τυχούσα παράβαση είχε παύσει. Τέλος, η ANF-Lingen θεωρεί ότι η επιβληθείσα κύρωση είναι δυσανάλογη προς την παράβαση και ότι το Δικαστήριο πρέπει να την αντικαταστήσει με τη λιγότερο βαριά κύρωση της προειδοποιήσεως.

11 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς, το νομοθετικό πλαίσιο, η εξέλιξη της διαδικασίας καθώς και οι λόγοι και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

Όσον αφορά την παραβίαση της Συνθήκης

12 Η ANF-Lingen υποστηρίζει ότι η επίμαχη ακούσια εξαγωγή, η οποία οφείλεται σε απλό λάθος κατά τον χειρισμό των δοχείων μεταφοράς, χειρισμό που διέπεται από τις «προδιαγραφές χειρισμού ANF 10.105 μεταφορών διοξειδίου ουρανίου της 14ης Οκτωβρίου 1987» που έχουν επιβληθεί από τις εθνικές αρχές πυρηνικού ελέγχου οι οποίες διαπιστώνουν και τη σχετική τήρηση, συνιστά απλώς παράβαση των προδιαγραφών αυτών και δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως βαριά παράβαση των υποχρεώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 79 της Συνθήκης και διευκρινίζονται από τα άρθρα 10, 11 και 24 του κανονισμού 3227/76 καθώς και από τον κωδικό 1.3.2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 5ης Ιουνίου 1985.

13 Σχετικά με τον κωδικό αυτό και το άρθρο 24, η ANF-Lingen διευκρινίζει ότι η εξαγωγή, η οποία δεν είχε εκ των προτέρων προγραμματιστεί, έγινε ακουσίως και δεν κατέστη ως εκ τούτου δυνατό να γνωστοποιηθεί προηγουμένως. Όσον αφορά τις προαναφερθείσες, κατά την έννοια των άρθρων 10 και 11, καταστάσεις, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι μέχρι τη στιγμή της διαπιστώσεως της εξαγωγής, καμιά μεταβολή του αποθέματος δεν κατέστη δυνατό να καταγραφεί όσον αφορά κάθε ζώνη ισολογισμού υλικών. Αμέσως μετά τη διαπίστωση της εξαγωγής αυτής, οι καταστάσεις διορθώθηκαν. Εξάλλου, η Επιτροπή μπορούσε ανά πάσα στιγμή να εκπληρώσει την αποστολή της ελέγχου εφόσον τα εν λόγω πυρηνικά καύσιμα βρίσκονταν πάντοτε στη διάθεση της ANF-Lingen και της ANF-Richland. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στην προσφεύγουσα καμιά παράβαση των προαναφερθέντων άρθρων 10 και 11.

14 Σύμφωνα με την Επιτροπή, υφίσταται παράβαση του άρθρου 24 του κωδικού 1.3.2 εφόσον, εν προκειμένω, τα πυρηνικά υλικά εξήχθησαν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες χωρίς η πράξη αυτή να της έχει προηγουμένως γνωστοποιηθεί. Εξάλλου, το λογιστικό απόθεμα δεν μπορούσε να προσδιοριστεί «σε κάθε στιγμή» κατά την έννοια του άρθρου 10. Τέλος, η μνημονευόμενη στο άρθρο 11 κατάσταση λειτουργίας δεν συμπεριελάμβανε, όσον αφορά κάθε ζώνη ισολογισμού υλικών, τα στοιχεία εκμεταλλεύσεως που θα επέτρεπαν να διαπιστωθούν οι μεταβολές των ποσοτήτων και της συνθέσεως των πυρηνικών υλικών.

15 Συναφώς, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι ο κανονισμός 3227/76 απλώς προσδιορίζει τη φύση και την έκταση των μνημονευομένων στο άρθρο 79 της Συνθήκης υποχρεώσεων. Εξ αυτού έπεται ότι η μη εκπλήρωση οποιασδήποτε από τις προβλεπόμενες από τον κανονισμό υποχρεώσεις συνιστά παράβαση του άρ-

θρου 79, η οποία, όπως είναι επόμενο, μπορεί να συνεπάγεται την επιβολή από την Επιτροπή μιας από τις κυρώσεις του άρθρου 83 κατά των προσώπων ή επιχειρήσεων που είναι υπεύθυνες για την παράβαση αυτή.

16 Στη συνέχεια, πρέπει να υπομνησθεί ότι δεν αμφισβητείται ότι, όσον αφορά την περίοδο από 11 έως 14 Μαΐου 1990, τα μνημονευόμενα στις λογιστικές καταστάσεις και τις καταστάσεις λειτουργίας πυρηνικά υλικά, για κάθε ζώνη ισολογισμού υλικών, δεν αντιστοιχούσαν στο υφιστάμενο πραγματικό απόθεμα, στους χώρους της ANF-Lingen, δοθέντος ότι οι μεταβολές του αποθέματος που οφείλονταν στην επίμαχη ακούσια εξαγωγή δεν κατεγράφησαν παρά μετά την αποκάλυψη της εξαγωγής αυτής. Επομένως, επί τρεις μέρες δεν μνημονεύθηκαν στις εν λόγω καταστάσεις, αντίστοιχα, ούτε όλες οι μεταβολές αποθέματος κατά τρόπον ώστε να καθίσταται δυνατός ανά πάσα στιγμή ο προσδιορισμός του λογιστικού αποθέματος ούτε όλα τα στοιχεία εκμεταλλεύσεως που χρησιμοποιούνται για τη διαπίστωση των μεταβολών των ποσοτήτων της συνθέσεως των πυρηνικών υλικών. Το γεγονός ότι τα πυρηνικά καύσιμα βρίσκονταν πάντοτε υπό την εξουσία είτε της ANF-Lingen είτε της ANF-Richland δεν σημαίνει ότι η Επιτροπή δεν εμποδίστηκε στην εκτέλεση της αποστολής της ελέγχου, και τούτο κατά παράβαση των προβλεπομένων στα άρθρα 10 και 11 του κανονισμού 3227/76 υποχρεώσεων.

17 Τέλος, δεν αμφισβητείται ούτε το γεγονός ότι η επίμαχη εξαγωγή έγινε χωρίς να έχει, όπως απαιτεί το άρθρο 24 του κανονισμού 3227/76, γνωστοποιηθεί εκ των προτέρων στην Επιτροπή. Η σημασία της διαπιστώσεως αυτής δεν μειούται από το γεγονός ότι η εξαγωγή έγινε ακουσίως.

18 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον λόγο που αντλείται από το γεγονός ότι για να επιβληθεί κύρωση η παράβαση πρέπει να εξακολουθεί να υφίσταται

19 Η ANF-Lingen προσάπτει στην Επιτροπή ότι της επέβαλε την επίδικη κύρωση για παραβάσεις που είχαν πλέον παύσει να υφίστανται. Η κύρωση αυτή έχει τον χαρακτήρα χρηματικής ποινής σκοπούσας στην άρση υφιστάμενης παράνομης κατάστασης και δεν δικαιολογείται πλέον εφόσον τέτοια κατάσταση έχει ήδη παύσει να υφίσταται. Κατά την 1η Αυγούστου 1990, ημερομηνία της προσβαλλομένης αποφάσεως, ουδεμία υφίστατο πλέον παράβαση όσον αφορά την ANF-Lingen. Πράγματι, είναι αναμφισβήτητο ότι η εν λόγω ακούσια εξαγωγή αποτέλεσε μεμονωμένη περίπτωση οφειλόμενη στη συνδρομή τυχαίων περιστάσεων. Επιπλέον, οι τροποποιήσεις του συστήματος οργανώσεως σχετικά με τον

χειρισμό των δοχείων μεταφοράς, που αποφασίστηκαν από την ANF-Lingen την επομένη της διαπιστώσεως της ακούσιας εξαγωγής και άρχισαν να εφαρμόζονται πριν από την 1η Αυγούστου 1990, απέκλειαν οποιαδήποτε πιθανότητα επαναλήψεως του συμβάντος.

20 Συναφώς διαπιστώνεται ότι το άρθρο 83 απαριθμεί τις κυρώσεις που η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει ανάλογα με τη βαρύτητα της διαπιστωθείσας παραβάσεως χωρίς να κάνει διάκριση ανάλογα με το αν η παράβαση έχει ή όχι παύσει.

21 Εξάλλου, όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, το άρθρο 83 διασφαλίζει την πρακτική αποτελεσματικότητα του κεφαλαίου VII της Συνθήκης παρέχοντας ευρείες αρμοδιότητες στο όργανο αυτό σχετικά με κυρώσεις ακόμα και μη χρηματικές. Ο σκοπός αυτός είναι σύμφωνος προς την πρόθεση των συντακτών της Συνθήκης η οποία ήταν να διαθέτει η Επιτροπή τα μέσα που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση, ιδίως, της αποστολής τής Ευρατόμ, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο ε', της Συνθήκης, δηλαδή να εγγυάται ότι τα πυρηνικά υλικά δεν χρησιμοποιούνται για σκοπούς διαφόρους από εκείνους για τους οποίους προορίζονται. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή μπορούσε να λάβει το επίδικο μέτρο ακόμα και στην περίπτωση που η παράβαση θα είχε ήδη παύσει.

22 Εξ αυτού απορρέει ότι και ο δεύτερος λόγος της ANF-Lingen πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον λόγο που αντλείται από την αναλογικότητα της κυρώσεως

23 Η ANF-Lingen ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή μεγαλοποίησε τη σοβαρότητα των προσαπτομένων σ' αυτήν παραβάσεων, δοθέντος ότι οι παραβάσεις αυτές ουδέποτε εμπόδισαν την Επιτροπή στην άσκηση της αποστολής της ελέγχου. Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι παραβάσεις των άρθρων 10, 11 και 24 του κανονισμού 3227/76 καθώς και του κωδικού 1.3.2 της αποφάσεως της 5ης Ιουνίου 1985 αποτελούν περίπτωση κατ' ιδέαν συρροής δοθέντος ότι το επίμαχο επεισόδιο είναι συστατικό ενός και μόνο γεγονότος συνιστώντος παράβαση περισσοτέρων της μιας διατάξεων.

24 Δεύτερον, η ANF-Lingen φρονεί ότι η επιβληθείσα κύρωση δεν ήταν αναγκαία. Αφενός, η Επιτροπή διαθέτει, δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης, ευρείες εξουσίες ελέγχου που της επιτρέπουν να αποστέλλει επιθεωρητές στις επιχειρήσεις για τον έλεγχο των μεταλλευμάτων, των αρχικών υλικών και των ειδικών σχασίμων υλικών καθώς και για τη διασφάλιση της τηρήσεως των προβλεπομένων στο άρθρο 77 διατάξεων. Αφετέρου, τα μέτρα που έλαβε η ANF-Lingen ευθύς μετά τη διαπίστωση του συμβάντος κατέστησαν περιττή τη θέση υπό διοίκηση της επιχειρήσεως. Κατά τα λοιπά, η κύρωση αυτή δεν είχε ως συνέπεια παρά τέσσερις επισκέψεις στην επιχείρηση από τους διοικητές οι οποίοι, λόγω της συνεργασίας που τους παρέσχε η ANF-Lingen, περιορίστηκαν στο να δώσουν ορισμένες συστάσεις.

25 Οι περιστάσεις αυτές δικαιολογούν, κατά την ANF-Lingen, την αντικατάσταση από το Δικαστήριο της επιβληθείσας κυρώσεως από την ελαφρότερη κύρωση της προειδοποιήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 83, στοιχείο α', της Συνθήκης.

26 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι οι διατάξεις που σκοπούν στο να αποφεύγεται η χρησιμοποίηση των πυρηνικών υλικών για σκοπούς άλλους από αυτούς για τους οποίους οι χρήστες τους έχουν δηλώσει ότι τα προορίζουν είναι θεμελιώδεις για την εκπλήρωση της αποστολής της Ευρατόμ, όπως αυτή διασαφηνίζεται στα άρθρα 1 και 2 της Συνθήκης. Στην αλληλουχία αυτή, είναι ουσιώδες να τηρούνται οι κανόνες υπό τον έλεγχο, σύμφωνα με τα άρθρα 77, 79, 81 και 83 της Συνθήκης, της Επιτροπής. Εξ αυτού απορρέει ότι η μη τήρηση, καθ' οποιονδήποτε τρόπο, των κανόνων αυτών από μια επιχείρηση συνιστά βαριά παράβαση.

27 Το γεγονός ότι οι διάφορες παραβάσεις που προσάπτονται, εν προκειμένω, στην ANF-Lingen αποτελούν περίπτωση κατ' ιδέαν συρροής δεν μπορεί να δικαιολογήσει την επιβολή ελαφρότερης κυρώσεως. Αντιθέτως, δεν αμφισβητείται, όπως προκύπτει από αρκετά εθνικά νομικά συστήματα, ότι σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να επιβάλλεται η βαρύτερη από τις επιβλητέες κυρώσεις.

28 Εξάλλου, η αναγκαιότητα της επίδικης κυρώσεως καταδεικνύεται από το γεγονός ότι αυτή επιτρέπει την επιβολή μέτρων ώστε να αποφεύγεται στο μέλλον η διάπραξη παρομοίων παραβάσεων. Πράγματι, το συλλογικό όργανο των διοικητών μπορεί, στο πλαίσιο της αποστολής του, να δίδει ακριβείς οδηγίες και να

τις επιβάλλει, παρά την τυχούσα αντίθετη βούληση της διευθύνσεως της επιχειρήσεως, ενώ είναι προφανές ότι δεν αρκεί το να μπορεί απλώς η Επιτροπή να αποστέλλει επιθεωρητές επιφορτισμένους με τον έλεγχο των λογιστικών καταστάσεων.

29 Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ούτε η διάθεση συνεργασίας που πρέπει να αναγνωριστεί στην ANF-Lingen μπορεί να προβληθεί προκειμένου να αμφισβητηθεί η αναγκαιότητα της επιβληθείσας κυρώσεως. Πράγματι, από πουθενά δεν προκύπτει ότι χωρίς την κύρωση αυτή θα είχαν γίνει κατά τρόπο ικανοποιούντα πλήρως την Επιτροπή, οι επενεχθείσες από την επιχείρηση εξ ιδίας αποκλειστικώς πρωτοβουλίας βελτιώσεις. Κατά τα λοιπά, όπως προκύπτει και από την έκθεση των διοικητών, οι κύριες αδυναμίες της δομής και της λειτουργικής οργανώσεως της ANF-Lingen δεν εξαλείφθησαν παρά τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 1990.

30 Ενόψει των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι ο τελευταίος αυτός λόγος δεν είναι βάσιμος. Εξ αυτού έπεται ότι το αίτημα περί αντικαταστάσεως της επιβληθείσας κυρώσεως από την κύρωση της προειδοποιήσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

31 Εφόσον ουδείς από τους προβληθέντες από την ANF-Lingen λόγους δεν έγινε δεκτός, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

32 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η ANF-Lingen ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων σχετικά με την αίτηση άμεσης εκτελέσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων καθώς και με τα αιτήματα διαβιβάσεως της εκθέσεως εκτιμήσεως των επιφορτισμένων με τη θέση υπό διοίκηση υπευθύνων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την ANF-Lingen σε όλα τα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων σχετικά με την αίτηση άμεσης εκτέλεσης των προσβαλλομένων αποφάσεων και της διαβιβάσεως της εκθέσεως εκτιμήσεως των επιφορτισμένων με τη θέση υπό διοίκηση υπευθύνων.

Κακούρης Mancini

Schockweiler Díez de Velasco Kapteyn

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιανουαρίου 1993.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

J.-G. Giraud K. N. Κακούρης